

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2010

Núm. 42

**Presidència
de l'Honorable Sra. Aina Rado i Ferrando**

Sessió celebrada dia 25 de febrer del 2010

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 14233/09, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a actuacions sobre àmbits d'intervenció lingüística.	570
2) RGE núm. 15459/09, del Grup Parlamentari Popular, relativa a construcció d'una nova escola a Son Macià.	575
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, Antoni Pastor substitueix Miquel Munar.

LA SRA. Crespí i PRUNÉS:

Aina Crespí substitueix Rosa Maria Alberdi.

LA SRA. PRESIDENTA:

No hi ha més substitucions?

1) Proposició no de llei RGE núm. 14233/09, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a actuacions sobre àmbits d'intervenció lingüística.

Passam, idò, al primer punt de l'ordre del dia d'avui, consistent en la Proposició no de llei RGE 14233/09, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a l'actuació sobre àmbits d'intervenció lingüística, a la qual el Grup Parlamentari Popular ha presentat una esmena amb el RGE núm. 732/2010.

Per defensar la Proposició no de llei RGE 14233 intervé, pel Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Esperança Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, quan es viu una etapa històrica molt llarga en la qual existeix un dèficit social evident és molt difícil tornar a una situació de normalitat, tot necessita un temps, i això és el que ocorre i el que ha ocorregut amb l'ús de la llengua catalana. La recuperació de la democràcia i la instauració de l'autonomia, amb l'oficialització de la llengua i el fet d'incorporar-la al model educatiu i a l'ús institucional, no han estat suficients per aconseguir-ne encara una plena normalitat.

Encara hem de recordar massa sovint coses que són elements, com per exemple que la llengua catalana és oficial juntament amb el castellà a les Balears, i que el català hi és oficial perquè és la llengua pròpia de la comunitat autònoma de les Illes Balears, llengua territorial històrica de les nostres illes. El castellà ho és també en tant que llengua oficial de l'Estat. Però malgrat aquesta doble oficialitat lingüística existeixen alguns àmbits durs lingüístics en què els ciutadans no poden funcionar fluidament en llengua catalana, en què la gent troba encara obstacles per poder desenvolupar-hi les seves activitats en la llengua pròpia. Per tant ens trobam amb freqüents entrebancs, com per exemple funcionar en català davant els Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat; així també tot sovint és difícil de poder funcionar en llengua catalana davant l'Administració de Justícia; també tot sovint ens trobam, amb experiència directa, amb jutges o jutgesses que no només no saben català sinó que no tenen cap intenció d'aprendre'n i que consideren que els administrats ens hem d'adaptar a la seva llengua.

Aquests entrebancs provoquen contínues lesions dels drets lingüístics dels catalanoparlants. Aquests entrebancs van des de la pressió que podríem anomenar *light*, quan per exemple -i també n'és un exemple tret de la realitat- es diu a una persona que vol registrar una propietat a la notaria que tardarà més si vol la documentació en llengua catalana, i que això retardarà els papers per a tota la comunitat de veïns; passant per aquella pressió de caire psicològic, quan s'insinua que si es canvia de llengua tot anirà millor, fins a aquella negociació directa dels drets dels ciutadans quan no s'accepta l'ús del català en determinades circumstàncies.

Tot plegat es produeix en un context de canvi demogràfic de grans dimensions. Seria molt interessant, per tant, poder incorporar sociolingüísticament la població immigrada, que l'assentament de la llengua catalana en totes les institucions fos clarament més ferm. Quan una part de la població no aprèn la llengua el problema és per a ells, vull dir que la manca de plena normalitat del català en tots els àmbits constitueix un handicap per a una part de la població immigrada, que no sabent català no compta amb tots els instruments lingüístics necessaris per poder-se desenvolupar normalment en la nostra societat. Sortosament comptam amb una regularització del català dins el sistema educatiu, però no és cap secret que hi ha centres que no arriben als mínims d'ensenyament en llengua catalana que marca la llei; crec que seria molt interessant quantificar com està la situació per mirar de posar-hi remei.

Per tant, i resumint, entenem que el Govern ha de continuar treballant perquè el conjunt de la població de les Balears vegi reconeguts els seus drets lingüístics. Fa falta una tasca d'informació per part del Govern de les Balears perquè totes les persones que no exerceixen aquests drets perquè senzillament tan sols no saben que existeixen, els puguin exercir. També més d'una vegada i més de dues ho han demanat, per tant entenem que l'administració ha d'oferir aquests serveis. També fa falta una actuació especial per atendre els traspàs de les competències en matèria de justícia, per assegurar que el català hi serà present amb una certa normalitat. També pensam que s'ha de dur a terme una actuació particular dins el sistema educatiu, no perquè la situació sigui tan deficitària com en altres àmbits, sinó per la importància que té per a la transmissió dels coneixements de la llengua catalana.

I finalment també crec que s'ha de posar un incís, s'ha d'esmentar per tal de poder actuar sobre allò que són els àmbits del lleure. És ben lògic que el Govern s'ocupi que els ciutadans puguin arribar a anar al cinema, jugar als videojocs o gaudir d'una àmplia oferta també en llengua catalana. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. Per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, tots vostès saben perfectament quina és la posició del Partit Popular en aquesta matèria, en qüestions de política lingüística: no imposició, no coerció, no discriminació, i una aposta clara i decidida per la llibertat d'elecció en l'ús de qualsevol de les dues llengües oficials. Aquesta és la premissa que crec que la

majoria de la població té assolida com a base del sentit comú que voldrien aplicar en qüestions que poden aixecar més d'una polèmica, com hem vist darrerament.

Jo voldria dir que de qualque manera ens va sorprendre que una iniciativa d'aquest tipus es presentés en el Parlament, primer pel seu autor i, sobretot, pel contingut d'alguns dels punts, especialment el primer i el segon, que vull dir que ens han sorprès gratament en el sentit que es reconegui aquesta doble oficialitat lingüística que tenim aquí a les nostres illes, perquè moltes vegades després amb els fets no es veu reflectida, com ha dit la portaveu, aquesta doble oficialitat, i trobam marginacions i discriminacions tant per una banda com per l'altra.

La segona cosa que voldria dir és que des de fa poc tenim, o es va aprovar amb el vot en contra del Partit Popular, un pla de normalització lingüística sobre el qual la proposició no de llei que presenta la portaveu torna a incidir, de qualque manera d'una forma recurrent. No acabam de saber si és una crítica al contingut d'aquest pla o si és una crítica al nul desenvolupament que d'ell no s'ha fet. Torn a insistir que saben vostès que el Partit Popular va estar des d'un primer moment frontalment en contra d'aquest pla i que de qualque manera auguràvem també que seria incomplible per mor de les mesures que s'hi contemplan, algunes de les quals, com dic, vénen compendiades, com dic, en aquesta proposició no de llei.

Així les coses, les esmenes que hem presentat són als punts 3, 4 i 5, perquè, amb el punt primer i el punt segon, hi estam totalment d'acord, estam d'acord que com a norma general es treballi perquè els ciutadans de les Illes Balears puguin veure reconeguts els seus drets lingüístics i puguin exercir-los plenament d'acord amb el que marca la legislació vigent, i també estam d'acord que s'insti perquè el Govern faci una tasca intensa d'informació sobre el règim lingüístic de les Illes entre tot el funcionariat, és a dir, que no hi hagi discriminació de cap manera en l'ús de cada una de les llengües oficials.

L'esmena en el punt número 3 va un poc en el sentit que, en cas d'acceptar-se les competències en matèria de justícia, evidentment que venguin dotades amb recursos econòmics que ajudin a l'ús i a la implantació de la llengua catalana dins aquesta administració ens sembla molt bé, però entenem que la primera passa que s'ha de donar ha de ser una passa de formació, de conscienciació, de no-imposició, sense mesures coercitives ni excoients per tal que el personal castellanoparlant que pugui ser transferit amb aquesta competència doncs no es vegi sotmès a situacions que estam veient a altres competències, a altres conselleries com pugui ser per exemple la de Salut.

El punt número 4 també va en la línia que es prenguin les mesures necessàries perquè es compleixin a tots els centres educatius de la nostra comunitat autònoma els mínims d'ensenyament en llengua catalana i castellana, i aquí és important ressaltar-ho, en igualtat de condicions. Vostès saben que apostam per la modificació de l'article 11 de l'anomenat decret de mínims bàsicament per l'ús pervers que se'n fa.

En el punt 5 també volem que s'insti el Govern de les Illes Balears perquè prengui les mesures necessàries perquè els ciutadans puguin gaudir, per suposat, de l'oferta cultural més àmplia i plural possible, evidentment també en qualsevol de les dues llengües oficials, no apostant exclusivament per una. Què volem dir amb açò? Idò que les ajudes, el foment, la difusió i la conscienciació cap a aquesta oferta cultural no ha de ser discriminant ni cap a aquelles accions que tinguin com a rel, com a base, o com a línia argumental, m'és igual, com vostès vulguin, la llengua catalana, sinó que també hi ha producció cultural en llengua castellana que evidentment mereix ben igual que l'altra ser reconeguda, impulsada i subvencionada, entre cometes.

I, ja per acabar, el concepte de normalitat, clar, potser nosaltres podríem diferir substancialment sobre el concepte de normalitat que ha explicat la diputada. Jo entenc perfectament el seu punt de vista, però crec que també la portaveu entendrà el nostre punt de vista. No és una plena normalitat, o almanco no és normal, que a una reunió d'associacions d'immigrants, en aquesta reunió es demani parlar en castellà perquè hi ha gent que no parla castellà, i que se'ls digui que no, que la reunió continua en català i que una vegada finalitzada duren un traductor perquè se'ls expliqui el contingut d'aquesta reunió; a mi no em sembla normal, jo crec que les persones que van ser convocades a aquesta reunió s'han de sentir absolutament incòmodes, com va passar, que algunes es van aixecar i van dir "bé, ja ens veurem un altre dia". No és normal, per exemple, que a un alumne en concret se li impedeixi fer un examen en castellà, tot coneixent les dificultats que tenia aquesta persona o aquest alumne.

Per tant hem de fer normal el que és normal i el que és de sentit comú, i per aquest camí, Sra. Diputada, ens hi trobaran. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gornés. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Llauger té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo crec que el procés de normalització lingüística és un procés que ja du molts d'anys de recorregut i són molts d'anys en els quals s'han constatat molts d'avanços, però també s'han constatat avanços desiguals, avanços que són més ràpids i més efectius en determinats camps, en el camp de l'administració autonòmica, en el camp de l'educació, el camp dels mitjans de comunicació pública, en el camp també dels llibres i de la lletra impresa, però hi ha altres camps, com per exemple el camp del món de l'empresa, el camp de la justícia, l'Administració central, altres manifestacions culturals diferents dels llibres, com són el cinema o els videojocs, en què aquest procés de normalització no ha anat a la

mateixa velocitat o amb la mateixa efectivitat. Per tant jo crec que en aquests moments, l'any 2010, el que ha de fer el procés de normalització lingüística és ser conscient de quins són els camps en què és necessari intervenir perquè són els camps en què hi ha més dèficits i més mancances.

En aquest sentit sí valoram molt positivament aquest document que és el Pla general de normalització lingüística de les Illes Balears, que va ser aprovat pel Consell Social de la llengua catalana, i sí que el consideram una eina adequada i una eina amb capacitat d'incidir de manera molt global en molts de camps molt diferents on és necessària la presència de la llengua catalana, com són, com ja he dit, com la mateixa portada del document mostra, la sanitat, l'educació, les empreses, el lleure, la cultura, la formació, les institucions i la comunicació.

La proposició no de llei que ens presenta el Grup Mixt, que ens presenta Eivissa pel Canvi, nosaltres la valoram molt positivament perquè amb els seus cinc punts nosaltres creim que posa amb encert l'accent sobre aquelles qüestions en què avui, en aquest moment, hem de fer un esforç especial en la qüestió de la normalització lingüística.

El punt primer parlar de fer totes les institucions un esforç general perquè tothom pugui veure els seus drets lingüístics, i respecte d'això jo també vull recordar, com ha fet la proponent, que hi ha situacions, en particular situacions en què han intervengut forces de seguretat, en què dissortadament hi ha hagut ciutadans que no els han vist reconeguts. Estam segurs que són casos aïllats i volem confiar que Delegació de Govern també posarà el seu esforç perquè aquests fets no es repeteixin, però és important que hi hagi una actitud de vigilància. Valoram positivament aquesta qüestió dels drets lingüístics i la idea sobre els drets lingüístics, la feina que s'està fent tant des de la Direcció General de Política Lingüística com la feina que s'ha fet fins ara des del COFUC de difusió de la idea dels drets lingüístics i d'una tasca de sensibilització i de fer conèixer al conjunt de la ciutadania el que són i el que representen aquests drets lingüístics.

Al segon punt s'insta la qüestió que tot el funcionari pugui..., tengui els coneixements mínims de català per garantir que tots els administrats es puguin adreçar a l'Administració, a qualsevol administració, en qualsevol de les llengües oficials. Jo en aquest sentit volia fer un comentari -i amb això ja dic alguna cosa sobre les esmenes presentades pel Partit Popular- sobre el discurs amb el qual el representant del Partit Popular ha començat la seva intervenció, que és el discurs de la no-coerció i de la no-imposició. Lògicament imposició és una paraula molt lletja i fent el discurs de la imposició sempre sembla que es parla més en favor de les llibertats i en favor de les llibertats individuals, però també és veritat que els requisits i els nivells de català per accedir a la funció pública, com per accedir a altres camps de l'activitat que tenen directament a veure amb els administrats i amb els ciutadans, són la garantia dels drets lingüístics dels administrats. En aquest sentit els requisits de català per als funcionaris de justícia, d'administració general, de sanitat, també, que és un tema que ha estat polèmic, d'educació, naturalment, són la garantia dels drets lingüístics de la ciutadania. Per tant nosaltres estam a favor que hi hagi una acció per part de l'administració pública amb la flexibilitat que sigui necessària, amb les garanties que siguin necessàries, però a fi que l'administració garanteixi que qualsevol ciutadà pugui

tenir les seves relacions amb l'administració general, amb el sistema sanitari, amb el sistema de justícia i amb l'educació en qualsevol de les dues llengües oficials de l'Estat.

El tercer punt parla en concret de les competències de justícia, i aquest sí que és un camp en què la situació del català està més enrere. Fins i tot en comunitats autònomes en què el procés de normalització lingüística està més avançat que aquí, el camp de la justícia és un camp difícil, per dir-ho així, però és un camp, com un altre, que ofereix un servei públic i que per tant també ha de garantir que qualsevol ciutadà que vulgui aquest servei en català el pugui tenir en català, i per tant aquí també hi ha d'haver una feina de les administracions i per tant també diria el mateix respecte del discurs de la no-coerció; no és qüestió de coerció o no coerció, és qüestió d'aplicar mesures que garanteixin els drets lingüístics dels ciutadans. Per tant nosaltres donam suport a aquesta idea que les competències en matèria de justícia vinguin ben dotades i vinguin acompanyades de les mesures necessàries i dels recursos per garantir que la presència del català i el funcionament en català avanci en l'administració de la justícia. Allò que digui respecte a les esmenes que ha presentat el Partit Popular lògicament no va en perjudici de qualsevol transacció que es pugui presentar per part de la proponent, però en principi només apuntaré que, a nosaltres, el discurs sense més de la no-coerció no ens sembla convincent.

El punt 4 parla del tema de la presència de la llengua catalana a l'educació. La nostra posició, anant a un tema general, és que el català ha de ser la llengua vehicular de l'educació, per un motiu: perquè un alumne educat en català, per la presència del castellà als mitjans de comunicació, com a llengua natural de comunicació entre l'alumnat amb un altre de procedència molt diversa, sempre l'aprendrà, i un alumne que és escolaritzat en català és un alumne que al final de l'etapa educativa dominarà les dues llengües. Un alumne que és educat en castellà i que només té una assignatura de català no lligada a la utilització del català com a llengua vehicular serà un alumne que al final del procés no dominarà la llengua catalana. Per tant la utilització del català com a llengua vehicular és la millor manera d'aquell gran objectiu que sempre tots hem compartit de tenir alumnes que al final del procés educatiu acaben amb una plena competència en la utilització de les dues llengües.

En qualsevol cas el que se'ns demana en aquesta proposició no de llei és que hi hagi una actitud de compliment dels mínims que marca la llei i amb això estam d'acord, a'altra banda estam segurs que l'administració educativa ho fa, però creim que hi ha d'haver un especial esforç perquè també...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Llauger, hauria d'anar acabant.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

... sí, dos minuts si em permet la presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dos minuts seran massa, procuri que siguin menys.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

D'acord. Queda dit respecte del punt quatre el que volia dir. Respecte del punt cinc el lleure, les diversions i els videojocs, com s'ha dit, és un dels camps on el català està enrere per tant també hi ha d'haver una presència de les actuacions de les administracions. L'esmena del Partit Popular diu que hi ha d'haver impuls en el lleure i en la cultura en les dues llengües, lògicament hi ha d'haver molts de tipus d'impuls al lleure i a la cultura, però una proposició no de llei que parla d'impuls de la presència catalana ha de posar l'accent que n'hi hagi en llengua catalana per afavorir també la presència equilibrada del català en aquest camp que està en situació de desavantatge.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista la Sra. Rita té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bones tardes, senyors diputats i senyores diputades. La Sra. Marí d'Eivissa pel Canvi ens proposa en aquesta proposició no de llei insistir en alguns aspectes de l'aplicació d'una legislació que ja és vigent en matèria de normalització lingüística a les Illes Balears, aspectes que certament comporten sempre una certa dificultat per a la llengua que és minoritària i sobre els quals s'ha d'insistir de tant en tant. Un és el decret d'expressar-s'hi i ser atesos en català a l'àmbit de l'Administració de l'Estat i un altre és de la llengua vehicular a l'àmbit de l'educació i en tercer lloc també a l'àmbit del lleure.

És cert que la nostra legislació és ben clara al respecte i no serem nosaltres els que vulguem insistir a recordar tots els seus principis, però també és cert que existeix el perill que la dinàmica del dia a dia quan comptam amb dues llengües oficials, el castellà i el català, una que és majoritària i una que és minoritària, comporti que finalment la majoritària s'acabi imposant en el dia a dia per la pròpia dinàmica social, com ja hem dit. És per aquest motiu que el nostre grup considera adequat enviar alguns recordatoris o insistir en la difusió i en el coneixement d'aquesta legislació de la qual ens hem dotat.

En el cas d'aquesta proposició no de llei els recordatoris van adreçats sobretot a l'administració competent, malgrat ja sabem que no és únicament l'administració la responsable de la dificultat de supervivència d'una llengua malgrat que la parlin ja més de 10 milions de persones fins a una altra que és la

segona llengua més parlada del món entre 450 i 500 milions de persones. Deu milions de persones no és una xifra certament menyspreable ni molt manco malgrat reconeguem les dificultats de supervivència que té. És cert i tots tenim experiències en aquest sentit que fàcilment el castellà s'imposa molt per circumstàncies de la nostra vida diària, els exemples que posa la diputada a l'exposició de motius de la proposició no de llei ens semblen molt encertats, per cert, precisament els més comuns com hem dit que són l'Administració Perifèrica de l'Estat, l'educació i el lleure.

Entrant en el text de la proposició no de llei, les dues primeres propostes són de caire molt general i el que demanen és un intensificació en una tasca que consideram que ja es fa i és que el Govern treballi per al normal exercici per part de la ciutadania dels seus drets lingüístics i a la informació i a la difusió d'aquests drets entre el funcionariat. Permetin-me els senyors diputats i les senyores diputades que quan dic que ja es fa, no hagi de recordar aquí i relatar un a un els diferents programes que es porten a terme perquè és suficient acudir a la web de la conselleria per prendre consciència d'açò.

Certament, en el segon punt de la proposició no de llei es podria argüir que el funcionariat de les Illes Balears no està tot sota la responsabilitat del Govern de les Illes Balears sinó que també hi ha altres administracions que també haurien de ser instades, i és cert, però entenem també que és el Govern de les Illes Balears el que té la major responsabilitat en la difusió i en la protecció de la llengua i també el que té un major nombre de funcionaris, bastaria fer un simple recompte, per exemple, del personal en educació i el sanitari per comprovar-ho, i no seré jo que ho faci perquè en aquest punt crec que està ja bastant clar.

Els altres punts són també evidents, nosaltres també consideram necessari realitzar un pla de normalització lingüística en l'àmbit de la Justícia, també de normalització informàtica, etc., en tota aquesta matèria volem deixar clara la nostra postura de la necessitat que aquesta administració, la de Justícia, és la que s'ha d'adaptar més ràpidament que com ho fa fins ara als temps i als usuaris; però trobam un poc exagerat el que proposa a la seva esmena el Grup Popular que és restrictiva quant a l'acceptació de les competències en matèria de Justícia que venguin aquestes dotades de recursos econòmics que ajudin a formar en llengua catalana el personal castellanoparlant que pugui ser transferit.

Em semblava que la Sra. Marí era molt més *ligh*t en els seus plantejaments, diu que l'acceptació de les competències s'acompanyin amb un pla de normalització lingüística perquè ens consta que està d'acord a supeditar aquesta acceptació de les competències a la dotació econòmica d'aquest punt en concret.

En el punt següent també preferim el redactat de la proposició no de llei original perquè el Grup Popular en la seva esmena torna a insistir en la modificació de l'article 11 del decret de mínims a Educació i crec que la nostra postura contrària ja va quedar prou clara el dia que vàrem discutir aquest aspecte en el Ple d'aquest parlament, dia 15 de setembre. Per tant, no hi insistiré.

Finalment, el cinquè punt de la proposició no de llei insta el Govern a prendre les mesures necessàries per poder gaudir d'una oferta amplia de lleure en llengua catalana el Grup Popular diu que aquesta oferta àmplia i plural de lleure haurà de ser en qualsevol de les dues llengües oficials, però nosaltres consideram que l'oferta àmplia en castellà ja existeix, el Govern no necessita fer res per a aquesta: el cinema és en castellà; la televisió, malgrat reconeixem l'esforç fet en aquest aspecte pel Govern en IB3 i en la recepció d'altres canals catalans amb la TDT, però són majoritaris els canals en castellà, en els bars i en els restaurants també majoritàriament ens atenen en castellà, etc.

Així, el nostre grup per les raons abans exposades en un principi no acceptarà tal quan vénen les esmenes presentades pel Grup Popular, no sé si hi ha algun intent de transacció, i en canvi sí votarà a favor de la proposició presentada per la diputada d'Eivissa pel Canvi.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Vol fer ús de la paraula la Sra. Marí?

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, gràcies, presidenta. En primer lloc fer una sèrie d'explicacions quant que aquesta proposició no de llei quan es presenta en el seu moment i ara també no pretén en absolut ser cap crítica a cap pla de normalització lingüística, tampoc no pretén -diríem- fer qualche tipus de reconeixement a una feina no feta ni tots aquests tipus d'actuacions, és senzillament, com també per aquí han esmentat els altres portaveus, un toc d'atenció, un esment, un recordatori al Govern. Per què? Perquè pensam que la normalització lingüística és responsabilitat de tot un govern, tal vegada és un tema transversal, no pots dir que aquest tema de la normalització lingüística queda sota la responsabilitat única i absoluta d'una direcció general per molts bones intencions que siguin.

Per tant, com que pensam que això és transversal a tot el Govern és senzillament una mica aquest recordatori i, a més, aprofitant que dilluns és el dia de les Illes Balears, recordam al Govern que té aquesta responsabilitat envers aquest tema que és la normalització lingüística. Per tant, no hi ha res més que això, no hi ha intencions ocultes ni altres coses.

Quant a les esmenes 1 i 2 vull agrair que s'hagi entès que sí que les hi votarien a favor, és cert que és senzillament aquest recordatori al Govern de la seva tasca, de la seva obligació; i quant a l'esmena 3 sí que m'agradaria poder-vos comentar alguns canvis a veure si poguéssim arribar a un acord quant a una modificació de l'esmena que ens heu presentat.

En primer lloc, jo demanaria que aquestes paraules que heu posat aquí de "sense mesures coercitives ni excoients" òbviament que no hi apareguessin, perquè sona que aquestes paraules apareixen cada vegada que s'intenta fer alguna feina per a l'ús normal de la llengua, si no, no apareixen en cap altre context. Per tant, si no apareixen en cap altre context ni tampoc, per exemple, en les normatives de trànsit, tampoc no crec que hi hagin d'aparèixer aquí, senzillament pens que hi són sobrerres.

Per tant, jo us faria aquesta contraproposta que seria que: "el Parlament de les Illes Balears alerta el Govern de les Illes Balears de la necessitat d'acompanyar l'acceptació de les competències en matèria de Justícia amb un pla de normalització lingüística", i aquí introduiríem el que suggeria el Grup Popular: "dotat de recursos econòmics suficients per tal que es puguin formar en llengua catalana aquelles persones castellanoparlants que puguin ser transferides en aquest procés". Seria la proposta, si l'acceptàveu, del punt 3.

Quant als punts 4 i 5 no podem acceptar l'esmena. En el punt 4 òbviament no podem acceptar que una proposició no de llei que senzillament pretén això, ser un recordatori, ser un toc d'atenció per al Govern, impliqui modificar decrets en aquest moment. Del decret ja varem parlar en un plenari, tothom va dir allí el seu parer i, per tant, senzillament és que en aquests moments dins l'ensenyament que també es miri que hi hagi aquest compliment de la normativa en llengua catalana que no es compleix així com pensam que seria de desitjar.

Quant al punt 5 l'únic que es pretén aquí és que l'oferta de lleure que està o que té diríem una certa normalitat en tot l'àmbit del castellà que també vagi aconseguint una certa normalitat en català. Ara no hi ha cap problema per anar al cinema ni per tenir un videojoc en castellà, el problema és per aconseguir-lo en català. Per tant, quan fas esment fas esment d'una anomalia no d'una normalitat i per tant el que pretén aquest punt era això, fer un toc d'atenció que també aquí hi ha una feina a fer, hi ha una tasca a fer per part del Govern i senzillament recordar aquesta anomalia, però clar no pretén en absolut allò que ja es bé, allò que ja és normal. L'objectiu és que allò que encara no es fa bé, allò que no és normal recuperi aquest ús de normalitat i se superin aquestes anomalies en llengua catalana.

I res més. Per acabar vull agrair el suport que s'ha donat a aquests punts. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Molt bé, per tant podem entendre que proposa una transacció al punt 3. És així, Sra. Marí?

LA SRA. MARÍ I MAYANS.

Sí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Farem un recés d'un minut.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Un recés d'un minut i ho comentam.

LA SRA. PRESIDENTA:

... un acord, Sra. Marí?

Molt bé, per tant, passam a la votació i podem votar ...

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Sra. Presidenta?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí?

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Demanaia votació separada dels punts 1 i 2. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Perfecte, molt bé. Passam a votar, idò, l'1 i el 2, que, per assentiment els podem donar tots dos per aprovats.

Per tant, votàriem els punts 3, 4 i 5, que entenc que es poden votar conjuntament.

Vots a favor de la proposta?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha.

Per tant, 8 vots a favor; 7 vots en contra. Queda aprovada la proposició no de llei.

2) Proposició no de llei RGE núm. 15459/09, del Grup Parlamentari Popular, relativa a construcció d'una nova escola a Son Macià.

Tot seguit passam al segon i darrer punt de l'ordre del dia d'avui, consistent a la Proposició no de llei RGE núm. 15459/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, sobre construcció d'una nova escola a Son Macià de Manacor.

Per tal de defensar la proposició no de llei, intervén, per part del Grup Parlamentari Popular l'Hble. Diputat Sr. Pastor. Sr. Pastor, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta, i d'una manera molt breu, perquè pareix que hi podria haver una transacció i que hi podria haver un acord amb aquesta proposta. Hem volgut dur a aquesta comissió i hem volgut dur al Parlament una necessitat i sobretot una demanda d'una sèrie de pares que, al dia d'avui, utilitzen una escola, Pere Garau de Son Macià; Son Macià és un nucli de població del municipi de Manacor, un nucli molt petit que té una escola, que jo diria que és privilegiada quant a ràtio però que té moltíssimes mancances i moltíssimes deficiències,

és a dir, un no pot evitar tenir aquesta doble condició de diputat i de batle de Manacor, i els llegiré, d'una manera molt breu, un escrit que varen entrar els pares al propi ajuntament, i diu: "Que el nostre centre de professors -el centre de professors de Mestre Garau- es troba en unes condicions, el centre públic Mestre Pere Garau es troba en unes condicions molt poc adequades per garantir la salut i el bon ambient educatiu per als nostres infants, tenim goteres, els infants han de sortir de l'edifici per anar al bany, humitats, finestres i portes mal aïllades, barreres arquitectòniques, manca d'espais comuns, aules petites, etcètera. Per tot això demanen que es realitzin les gestions oportunes que possibilitin la construcció d'un nou centre escolar i que es faci partícip a tots els representants polítics del nostre ajuntament la present demanda."

Bé, hem aprofitat aquesta comissió parlamentària per poder dur aquesta petició i la petició del Partit Popular era que, d'una manera urgent, dins l'any 2010, s'habilités una partida pressupostària per iniciar la construcció d'aquesta nou centre. Després, la portaveu del Grup Socialista ja ho manifestarà, però bé, dir-los que això era una proposta; que, a més, la vàrem dur amb aquestes dades concretes perquè nosaltres, com a ajuntament, també vàrem rebre la pressió del Grup Parlamentari Socialista, o el Grup Socialista Municipal que amb el Pla E es fes dins el 2010 aquesta escola, per tant també hi havia una reconeixement públic que això era una urgència.

Nosaltres consideràvem que no havia de ser l'ajuntament, maldament fos amb fons estatals que s'havia de construir aquesta escola, sinó que els ciutadans de Manacor doncs havien de ser exactament iguals que altres i que havien de ser a càrrec de la Conselleria d'Educació o a través de l'IBISEC, que és l'empresa pública que construeix aquests centres escolars.

Bé, escoltar o donar l'oportunitat que el Grup Socialista presenti aquesta proposta, amb la intenció que pogués ser aprovada per unanimitat d'aquest Parlament i que deixàs o donàs una certa tranquil·litat als pares i mares d'aquest centre i als alumnes i també als professors d'aquest centre Pere Garau.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. Pel Grup Mixt, la Sra. Marí té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. En veritat que som conscient que hi ha tota una sèrie de factors que a les Illes Balears han anat condicionant i van condicionant d'una manera constant la necessitat de construir nous centres educatius, n'hi ha molts, des de l'augment de la població, que seria el més evident i el que crea més aquesta urgència; des de l'envelliment de les pròpies infraestructures educatives que ja tenim; també la manca històrica que arrossegam en manca d'infraestructures i que també, òbviament generar totes aquelles infraestructures que demana el propi sistema educatiu.

Som conscient que el Govern de les Illes Balears fa front, com a una de les seves prioritats, a totes aquestes mancances, per la qual cosa ens alegra el fet de constatar que la Conselleria d'Educació del Govern de les Illes Balears ja havia fet un pla específic de quines eren les necessitats que tenia el municipi de Manacor, quant a escolarització i quant a mancances d'infraestructures, i que ja hi havia una previsió de prop de 20 milions d'euros només al municipi de Manacor, que incloïa l'institut de Son Fangos, que vàrem llegir amb alegria òbviament per part de tothom que anava endavant, però també l'ampliació de l'escola del col·legi públic Simó Ballester, un nou centre també de primària a Manacor, per tant entenem que tot això d'aquí ja donava cobertura a més de 2.000 noves places escolars.

En aquests moments es planteja aquesta sol·licitud d'un nou centre educatiu a la zona de Son Macià, que seria per atendre un total de més o menys 130 alumnes. Aquesta diputada donaria suport a aquesta demanda que fa el Partit Popular, a aquesta proposició que presenta el Partit Popular, no òbviament per les necessitats que presenta aquesta zona, perquè té una ràtio de 14 alumnes per aula; per tant, entenem que si ho comparàssim amb altres zones de les Illes Balears quan estan les ràtios a 30 alumnes en els centres de primària, per tant no vendria, no vendrien o no es podria autoritzar ni aprovar, ni òbviament tenir el nostre vot a favor un centre com aquest. Però en aquest cas no és una necessitat d'un centre nou quant a ampliació de places.

El punt que s'ha de remarcar i allà on s'ha d'incidir és que és un centre que els informes tècnics recomanen que es faci un centre nou, vull dir que el procés d'envelliment que ha patit aquest centre, un centre de prop de trenta anys, necessita que es facin aquestes noves infraestructures.

Allò que sí demanàriem, aprofitant que el proponent és el batle del municipi de Manacor, és que hi hagués d'alguna manera la certesa que des del municipi es treballarà i es col·laborarà amb la Conselleria d'Educació, per garantir que les instal·lacions, o els solars allà on es crearan aquestes noves instal·lacions reuneixin tot allò que marca avui en dia la legislació vigent: que tinguin els metres adequats; que puguin, fins i tot, puguin tenir accés, si així ho consideren convenient, si així ho consideren convenient, l'ajuntament i la conselleria a les instal·lacions esportives que hi ha just al costat d'aquest solar d'aquí. I que també hi hagi d'alguna manera el compromís que les normes subsidiàries, que s'hauran de modificar segons els tècnics del propi ajuntament, perquè hi ha una zona verda, hi ha zona d'equipaments, etcètera, que tot això aquí es pugui realitzar i deixar un solar en condicions perquè la conselleria hi pugui dur a terme aquesta nova escola.

I l'altra també, que s'hauria de fer una tasca, que pens que també és molt important que faci el propi ajuntament, de parlar amb els pares, d'explicar a les associacions o a la comunitat escolar en general que mentrestant s'haurien d'instal·lar unes naus, vull dir unes naus, unes aules modulars i que, per tant, seria durant un temps, els nens d'aquesta escola haurien d'anar a aquestes aules modulars. Ho dic, perquè si no, llavors, després també costa que els pares acceptin que durant un temps, un any o dos anys, el que durin les obres, es vegin, diríem, amb aquestes condicions.

Pens que, per tant, si hi hagués aquest compromís per part de l'ajuntament i la conselleria no hi tengués inconvenient, jo pens que es podria votar a favor d'aquesta proposició.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds ...

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Només dir per part del nostre grup que consideram que la carta dels pares que ha llegit el diputat del Partit Popular i en aquest cas també batle de Manacor és molt indicativa de la situació de mancances en què es troba aquesta escola i que, pel que hem pogut saber, això ho comparteix l'Ajuntament de Manacor, però també ho comparteix la conselleria, i jo crec que hi ha les condicions perquè les dues administracions es puguin posar d'acord; puguin treballar conjuntament, i crec que també hi ha les condicions, pel que s'ha dit, perquè en aquesta comissió hi hagi un acord respecte dels termes amb els quals podem aprovar aquesta proposició no de llei.

Per tant, per part del nostre grup donarem suport a aquest consens i sobretot donarem suport al fet que es pugui resoldre aquesta situació d'una escola en una situació tan precària.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista la Sra. Morillas té la paraula.

LA SRA. MORILLAS I NAVARRO:

Sí, muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras diputadas, señores diputados. Agradecerle al Sr. Pastor que ha querido aceptar este pequeño cambio en la redacción de la proposición no de ley, por la importancia que más adelante leeré, por la importancia que tiene el tema.

La Conselleria de Educación y Cultura, a través de la Dirección General de Planificación y Centros, elaboró el pasado curso un plan de actuación específico para el municipio de Calvià, con el objetivo de dar respuesta a las importantes necesidades de escolarización del municipio. El total de las inversiones que se han hecho en Manacor ...

(S'escolten veus de fons inintel·ligibles)

.... Calvià he dicho, perdón, ha sido un lapsus, perdón, el total de las inversiones que se han hecho en Manacor, desde la Conselleria de Educación ascienden a 19.643.508 euros, con un total de nuevas plazas escolares de obra nueva de 2.225 y un centro modular por un valor de 352.000 euros. La escuela modular en Manacor ha permitido incrementar en 150 el número de plazas de educación infantil y primaria con las que cuenta la localidad, dando tanto respuesta a las necesidades del municipio, mientras se construye un nuevo colegio proyectado por la conselleria. La infraestructura, además de las seis aulas de infantil y primaria, cuenta con servicio de comedor, aula de psicomotricidad y actividades complementarias necesarias para garantizar las necesidades de los escolares, de sus familias y del personal docente.

También están en ejecución la primera fase del IES de Son Fangos, como muy bien se ha dicho anteriormente, donde se han invertido 8.098.350 euros, y con un total de 1.250 plazas. La ampliación del colegio Simó Ballester, 150 plazas, y un total de 675.000 euros; así como también está adjudicada la obra del nuevo colegio de Manacor, donde habrá 675 nuevas plazas, todas nuevas, por un valor de 5.155.131 euros. Y una obra a licitar, la segunda fase del IES Manacor, por un valor de 5.363.027 euros.

Con lo anteriormente expuesto, quiero visibilizar que se ha hecho una inversión muy importante en el municipio de Manacor por parte de la Conselleria de Educación en infraestructuras educativas, se ha invertido más que nunca y con estas inversiones se demuestra la voluntad y la sensibilización de la conselleria con las necesidades educativas de dicho municipio.

En cuanto al colegio público Mestre Pere Garau de Son Macià, está prevista la construcción, estaba prevista la construcción de uno nuevo en el Plan de infraestructuras de la conselleria 2012-2015, ya que desde el municipio se dieron prioridades a otras actuaciones que se están ejecutando actualmente. Dicho colegio es de una sola línea, con un total de 128 escolares, repartidos en nueve grupos, desde 3 años de educación infantil hasta sexto de de primaria, con una ratio envidiable de 14,22 por clase.

Las actuaciones que la conselleria ha llevado a cabo en el centro son las siguientes: sustitución de dos aulas prefabricadas; dotación de mobiliario y material didáctico; parque infantil; dotación de informática. La voluntad de la conselleria es construir un centro nuevo para el año 2011 en el mismo solar donde se ubica el actual colegio, tras pedir un informe técnico al IBISEC, donde se valora que mejor que una reforma sería conveniente el derribo de éste y construir uno nuevo en el mismo solar.

El deterioro del colegio es evidente, la falta de mantenimiento de las dependencias del colegio se evidencian en goteras en las aulas, los baños, barreras, como muy bien ha explicado anteriormente el Sr. Pastor, hechos éstos que se han denunciado desde la Asociación de Padres y Madres y desde el Grupo Socialista en el Ayuntamiento de Manacor, administración ésta responsable del mantenimiento de los colegios, no lo olvidemos.

El solar donde se ubica el colegio de Son Macià tiene una superficie de 2.209 metros cuadrados para la construcción nueva y, según la legislación vigente para una escuela de estas características, se necesitan 4.050 metros cuadrados. El solar adyacente, calificado como equipamiento deportivo, de 1.211 metros cuadrados, que podría formar parte del equipamiento educativo, sería necesario que el Ayuntamiento de Manacor lo cediese para la construcción, como también de los terrenos colindantes, para sumar los metros correspondientes, siempre y cuando se respeten las características que tienen que tener estos solares para la construcción de centros escolares y especificados en el informe de la Dirección General de Planificación y Centros sobre la población escolar y reserva de suelo en los municipios de Mallorca.

El Ayuntamiento de Manacor tiene que facilitar estos requisitos y la Conselleria de Educación empezará lo antes posible la construcción del nuevo colegio, enseguida que todo esté resuelto. Lo importante es darle a los escolares que actualmente hacen uso de este espacio un centro adecuado a las necesidades actuales de la comunidad educativa de Son Macià; también de esto depende el grado de implicación en sus estudios y ante todo hay que priorizar su seguridad y estabilidad.

Por lo tanto, si el Sr. Pastor acepta este pequeño cambio en la redacción de la proposición no de ley, el Grupo Socialista votará a favor de esta proposición no de ley.

Y a continuación, le leo el redactado como quedaría: “El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears que dins l’any 2010 iniciï els tràmits necessaris per tal d’iniciar, dins l’exercici del 2011, la construcció de l’escola Pere Garau de Son Macià, en el terme municipal de Manacor.”

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Morillas. Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, moltes gràcies. Hi ha una gran diferència quan el Grup Socialista ens fa la proposta i la redacció de com hauria de quedar aquesta proposició no de llei, amb la qual estic totalment d’acord, però un que ja té una certa experiència i que ja no fa dos dies que és batle no caurà en l’error d’estar d’acord amb l’exposició de motius.

Mirin, el que nosaltres no consentirem és que, després de no dos anys i mig, després de més de quatre anys, de negociar amb la Conselleria d’Educació, avui es digui que no es fa un col·legi nou a Son Macià perquè l’ajuntament no posa els metres necessaris per construir l’escola, de cap de les maneres. Aquí hi ha una escola i nosaltres demanam una reforma o un col·legi nou; els tècnics de l’IBISEC o de la Conselleria d’Educació diran què és el millor. Hi ha una escola, no cedim uns terrenys per fer una escola que no existeix, el primer de tot. Per tant, crec que seria molt important deixar-ho clar.

Hi ha espai suficient per fer una escola d'una línia, que és el que necessita el poble de Son Macià, que jo crec que també és important conèixer quina és la idiosincràsia del poble i de quin col·legi parlem. Per tant, això ha de quedar ben clar, estam totalment d'acord amb la redacció, però el que no volem és que això sigui una excusa perquè a l'any 2011 dir: és que l'Ajuntament de Manacor encara no ha posat a disposició els terrenys necessaris, que són els 4.050 metres que marca la llei. No, nosaltres volem arribar a acords, volem arribar a acords.

Hi ha una edificabilitat de 3.500 metres només per a escola; està envoltat de zona verda, en què, a més, hi ha pistes esportives, i a més és que hi ha un camp de futbol; és a dir que és zona esportiva, d'equipament esportiu, que fa 5.600 metres més. Per tant, sobra espai per fer l'escola. Si vostès em diuen: és que ha de tenir un mínim de 4.050 metres de zona d'equipament escolar, clar, els metres no hi són; i si hem d'esperar que l'Ajuntament de Manacor faci una modificació de normes o bé aprovi el seu planejament, no es farà l'any 2011.

Per aquí nosaltres no hi passarem, a nosaltres ens va bé la proposta que ens fa, però no caurem en l'error i en aquest cas no podem acceptar que això vulgui dir que no es fa el col·legi perquè l'ajuntament no ha posat a disposició els terrenys. Perquè si no, imagin que després de dos anys i mig de parlar d'aquest tema, la conselleria, la pròpia conselleria o el propi IBISEC hauria dit que no es pot fer un col·legi nou a Son Macià perquè no hi ha els terrenys suficients. A dia d'avui no hi ha registrat cap escrit, després d'haver parlat moltes vegades dins el propi ajuntament, que remarqui que el problema és el tema dels terrenys.

Nosaltres entenem, i jo, com a batle entenc perfectament, que no només hi ha necessitats a Manacor i a Son Macià; és a dir, hi ha necessitats a totes les Illes Balears, i les coses s'han de fer una després de l'altra i nosaltres no hem caigut mai en l'error de fer demagògia i tal vegada avançar als pares perquè protestin o facin manifestacions perquè sabem les dificultats que té la pròpia Conselleria d'Educació per fer tots els centres que són necessaris, en això hi estam totalment d'acord, no farem pressió. Nosaltres estam d'acord que sigui l'any 2011, però no que es posi com a excusa que pugui ser que l'ajuntament no ha posat els terrenys.

Pel que fa referència, per part del Grup Mixt, de dir que nosaltres hauríem de col·laborar amb el tema que hem de ser conscients que hi ha d'haver una escola modular durant el període, tenim l'experiència a Manacor i hi ha hagut una gran acceptació, perquè els centres moduls que es fan avui no són com les aules prefabricades que es feien fa uns anys. Avui un centre modular reuneix totes les garanties i tots els requisits de qualsevol altra, bé, tal vegada a nivell visual doncs no té les condicions que hauria de tenir, però a nivell d'usuari li puc dir que el grau de satisfacció que hi ha al centre modular de Manacor és total. Per tant, no crec que hi hagués problema i, a més, les administracions poden fer el que poden fer, el que no poden fer són miracles, i si fan falta dos anys la gent s'haurà d'aguantar, i nosaltres com a administració en aquest cas els ho haurem de dir.

Per tant nosaltres acceptaríem la proposta que ha fet el Grup Parlamentari Socialista perquè entenem les dificultats pressupostàries que pugui tenir l'IBISEC per les grans necessitats que hi ha educatives a totes les Illes Balears, en som conscients, jo crec que tampoc no hem de voler que es faci tot en un dia i tampoc no hem de voler que tot es faci a un municipi, hi estam totalment d'acord, però el que no acceptarem serà que, bé, després això serveixi com a excusa de no fer aquest centre perquè encara no s'han posat els metres suficients, perquè avui ja existeix una escola. Jo he acompanyat uns plànols perquè els mateixos diputats els puguin veure i que sapiguem de què parlem, perquè vostès mateixos puguin comprovar que és totalment efectiu, i si a dia d'avui l'IBISEC posa aquesta excusa, idò jo crec que serà una excusa fora de termini, perquè fins ara no hi ha estada. I hem de dir i hem de manifestar que la relació amb l'IBISEC quant a ajuntament és fantàstica, és perfecta, és de diàleg, és de coordinació, i ens estranyaria molt que això servis d'excusa. Ens agradaria que constàs en acta perquè no voldríem que d'aquí a tres, quatre, cinc, sis mesos, o quan s'elaborin els pressuposts del 2011, això pogués servir d'excusa per no fer aquest centre i que al final el culpable fos l'Ajuntament de Manacor, però acceptaríem la proposta tal com ve redactada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Idò una vegada aclarit aquest tema i arribats a aquest punt crec que podem entendre amb molta satisfacció que donam per aprovada la proposició no de llei per unanimitat. Moltes gràcies.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS